

Morfologie 26.3

μὴ	(3) ontkenning
τοίνυν	(3) partikel
οἴου	(2) 2 sing. imperat. praes., uitg.: med. οἴομαι/οἶμαι
ὅτι	(3) voegwoord
τὸ	(1) nom. sing. N. ó
κοινὸν	(1) nom. sing. N. (noot 1)
μόνον	(1) nom. sing. N. μόνος
τῆς	(1) gen. sing. F. ó
πόλεως	(1) gen. sing. F. πόλις
οὗτως	(3) adverbium (οὗτω/οὗτως)
ἔχει,	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. ἔχω
ἄλλα	(3) partikel, verbindend+
καὶ	(3) partikel
ἰδίᾳ	(3) adverbium (ἰδιος)
ἡμῖν	(1) dat. plur. M. ἡμεῖς (noot 2)
οἵ	(1) nom. plur. M. ó
ἄριστοι	(1) nom. plur. M. ἄριστος
τῶν	(1) gen. plur. M. ó
πολιτῶν	(1) gen. plur. M. πολίτης
ταύτην	(1) acc. sing. F. οὗτος
τὴν	(1) acc. sing. F. ó
ἀρετὴν	(1) acc. sing. F. ἀρετή
ἥν	(1) acc. sing. F. óς
ἔχουσιν	(2) 3 plur. indic. praes., uitg.: act. ἔχω
οὐχ	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
οἵοι	(1) nom. plur. M. ὅτι: (combinatie: οἵος τε εἰμί)
τέ	(3) partikel (τε) (combinatie: οἵος τε εἰμί)
εἰσιν	(2) 3 plur. indic. praes., uitg.: act. εἰμί (combinatie: οἵος τε εἰμί)
ἄλλοις	(1) dat. plur. M. ἄλλος
παραδίδονται.	(2) inf. praes., uitg.: act. παραδίδωμι
οὗτω	(3) adverbium (οὗτω/οὗτως)
δὴ	(3) partikel
καὶ	(3) partikel
Περικλῆς,	(1) nom. sing. M. Περικλῆς
ό	(1) nom. sing. M. ó
τούτων	(1) gen. plur. M. οὗτος
τῶν	(1) gen. plur. M. ó
νεανιῶν	(1) gen. plur. M. νεανίας
πατέρ,	(1) nom. sing. M. πατέρ
τούτους	(1) acc. plur. M. οὗτος
πάντα	(1) acc. plur. N. πᾶς
ὅσα	(1) nom. plur. N. ὅσος
μὲν	(3) partikel
τοῖς	(1) dat. plur. M. ó
διδασκάλοις	(1) dat. plur. M. διδάσκαλος
προσήκει	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. προσήκω
καλῶς	(3) adverbium (καλός)
καὶ	(3) partikel, verbindend

εὐ	(3) adverbium
ἐπαίδευσεν·	(2) 3 sing. indic. aor. (sigm.), uitg.: act. παιδεύω (noot 3)
ἄ	(1) acc. plur. N. ὅς (noot 4)
δὲ	(3) partikel, verbindend+
αὐτὸς	(1) nom. sing. M. αὐτός
σοφός	(1) nom. sing. M. σοφός
ἐστιν,	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. εἰμί
ταῦτα	(1) acc. plur. N. οὗτος
τοὺς	(1) acc. plur. M. ὁ
νίοὺς	(1) acc. plur. M. νίος
οὐ	(3) ontkenning (οὐ/οὐκ/οὐχ)
παιδεύει,	(2) 3 sing. indic. praes., uitg.: act. παιδεύω (noot 3)
οὔτ'	(3) partikel (οὔτε)
αὐτὸς	(1) nom. sing. M. αὐτός
οὔτε	(3) partikel, verbindend
ἄλλος	(1) nom. sing. M. ἄλλος
οὐδείς,	(1) nom. sing. M. οὐδείς
ἀλλ'	(3) partikel, verbindend+ (ἀλλά)
αὐτοὶ	(1) nom. plur. M. αὐτός
περιίοντες	(2) nom. plur. M. ptc. praes., uitg.: act. περίειμι (εῖμι)
νέμονται	(2) 3 plur. indic. praes., uitg.: med. (noot 5)
ῶσπερ	(3) voegwoord
ἄφετοι	(1) nom. plur. M. (noot 6)
ζητοῦντες	(2) nom. plur. M. ptc. praes., uitg.: act. ζητέω
εἴ	(3) voegwoord
που	(3) adverbium
τῇ	(1) dat. sing. F. ᾧ
ἀρετῇ	(1) dat. sing. F. ἀρετῇ
ἐντεύξονται.	(2) 3 plur. indic. fut., uitg.: med. ἐντυγχάνω